

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 2 698,57 złotych (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda J. B. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 474,37 złotych (czteryście siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1969/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 lipca 2016 roku powód J. B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 9 152,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 12 kwietnia 2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność R. B.. Sprawca szkody objęty był umową ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił poszkodowanemu kwotę 1 903,45 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Na podstawie umowy cesji z dnia 13 maja 2014 roku zawartej z poszkodowanym, powód nabył wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną w tym pojeździe i sporządził kalkulację naprawy, z której wynikało, że uzasadniony koszt przywrócenia pojazdu do stanu

sprzed zdarzenia wynosi kwotę 11 980,53 złotych. Pozwany w następstwie wezwania przyznał i wypłacił tytułem odszkodowania jeszcze kwotę 924,43 złotych.

Powód J. B. podniósł, że pozwany nie uwzględnił wszystkich niezbędnych operacji naprawczych, a w przypadku wykładziny zderzaka P zastosował cenę tzw. części alternatywne, sporna była także kwestia wymiany maski silnika oraz wysokość stawek za prace naprawcze.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07 września 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3515/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa kwestionując żądanie z tytułu kosztów naprawy co do wysokości, w tym zarówno wskazany przez powoda zakres uszkodzeń, jak i wysokość kosztów naprawy.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w pojeździe znajdowały się uszkodzenia niezwiązane ze zdarzeniem z dnia 12 kwietnia 2014 roku, a powód dochodzi odszkodowania ustalając koszty naprawy wszystkich uszkodzeń znajdujących się w pojeździe. Pozwany zakwestionował także, ażeby w wyniku podjętego przez sprawcę manewru cofania mogło dojść do uszkodzenia pokrywy silnika w stopniu uzasadniającym wymianę tego elementu, tymczasem w swojej kalkulacji powód przyjął wymianę tej pokrywy, podczas gdy możliwe i ekonomicznie opłacalne jest przeprowadzenie naprawy tego elementu.

Pozwany zakwestionował również przyjętą przez powoda stawkę za godzinę pracy serwisu naprawczego i podniósł, że jest ona zdecydowanie zawyżona i nie odpowiada średnim stawkom występującym na rynku lokalnym dla poszkodowanego w miesiącu naprawienia szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 kwietnia 2014 roku B. B. z uwagi na czerwone światło na sygnalizatorze zatrzymał pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na ulicy (...) w G. na skrzyżowaniu z ulicą (...) oczekując na zmianę świateł. Za jego pojazdem znajdował się wówczas pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność R. B.. W tym czasie z ulicy (...) zaczął skręcać autobus i B. B. obawiając się, że skręcający autobus może zahaczyć o jego pojazd, wykonał nagły manewr cofania uderzając hakiem holowniczym zamontowanym w jego pojeździe w pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkadzając zderzak i maskę.

Odpowiedzialność za tę kolizję ponosił kierujący pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

Pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) posiadał drobne uszkodzenia i otarcia powstałe przed zdarzeniem z dnia 12 kwietnia 2014 roku.

zgłoszenie szkody komunikacyjnej – w aktach szkody (płyta CD) – k. 46 akt, zeznania świadka B. B. – protokół rozprawy z dnia 07 kwietnia 2017 roku – k. 77-79 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:57-00:15:37), częściowo zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 07 kwietnia 2017 roku – k. 77-79 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:15:37-00:26:38)

Poszkodowany R. B. zgłosił szkodę u ubezpieczyciela sprawy zdarzenia. (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu kwotę 1 903,45 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w wyniku zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2014 roku.

niesporne, a nadto: kalkulacja naprawy – k. 15-19 akt, potwierdzenie przelewu – k. 16 akt

W dniu 13 maja 2014 roku poszkodowany R. B. zawarł z J. B. umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 12 kwietnia 2014 roku.

umowa cesji – k. 17 akt

W dniu 06 października 2014 roku J. B. sporządził kalkulację kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 12 kwietnia 2014 roku, z zastosowaniem stawek w kwocie 90/90 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych oraz przyjmując konieczność wymiany maski silnika.

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyliczono na kwotę 11 980,53 złotych brutto.

kalkulacja naprawy – k. 18-22 akt

Pismem z dnia 14 października 2014 roku J. B. wezwał (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 10 077,08 złotych tytułem pozostałej kwoty odszkodowania.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. uiszczyła z powyższego tytułu jeszcze kwotę 924,43 złotych, w oparciu o sporządzoną przez siebie kalkulację naprawy z zastosowaniem stawek w kwocie 85/85 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych oraz przyjmując konieczność naprawy maski silnika.

wezwanie do zapłaty wraz potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 23-24 akt, decyzja – k. 31-32 akt, potwierdzenie przelewu – k. 33 akt, kalkulacja – k. 25-30 akt

Zakres uszkodzeń pokrywy silnika (ujawniony na dokumentacji fotograficznej) daje podstawę do zakwalifikowania jej do naprawy. Pokrywa silnika jest wykonana z materiału nieferrytycznego – aluminium, przy czym elementy poszyc wykonane z aluminium i jego stopów również podlegają naprawom (podobnie jak elementy stalowe). Z uwagi jednakże na to, że pracochłonność naprawy elementów wykonanych z aluminium jest większa niż naprawa tego samego uszkodzenia na elemencie stalowym, w kalkulacji naprawy uwzględniono większy nakład pracy oszacowany na dwie roboczogodziny.

Ubytek wartości pojazdu szacowany jest dla pojazdów utrzymywanych w dobrym stanie technicznym o okresie eksploatacji do sześciu lat.

Naprawa uszkodzenia pokrywy silnika w zakresie i charakterze udokumentowanym w szkodzie przeprowadzona zgodnie z technologią producenta pojazdu nie spowoduje zmniejszenia wartości pojazdu, jak również jego właściwości handlowych w przypadku jego sprzedaży z uwagi na okres eksploatacji pojazdu wynoszący w dacie szkody 14 lat.

Naprawa pokrywy silnika nie przywróci jej do stanu sprzed szkody pod każdym względem z powodu możliwości wystąpienia konieczności użycia materiałów wypełniających w procesie jej naprawy. Naprawa pokrywy wiąże się bowiem z koniecznością nałożenia kolejnej warstwy lakierniczej w procesie jej renowacji. Inne właściwości posiadać będzie również warstwa antykorozyjna na naprawianym fragmencie pokrywy. Pozostałe parametry naprawianej części, tj. kształt, wielkość oraz estetyka pozostaną takie, jak przed szkody. Taka naprawa jest zgodna z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu.

W przypadku wymiany okrywy silnika na nową również nie zostaną przywrócone wszystkie parametry elementu zamontowanego fabrycznie przez producenta w pojeździe, np. powłoka lakiernicza, czy zabezpieczenie antykorozyjne całej pokrywy silnika będzie wykonana poza fabryką producenta pojazdu.

Stawki za prace blacharskie i lakiernicze obowiązujące na terenie G. w dacie likwidacji szkody na terenie T. i okolic wynosiły kwotę 65-160 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i kwotę 70-180 złotych netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

Jedynie trzy na osiemdziesiąt zakładów naprawczych poddanych badaniu stosowały stawki niższe niż w kwocie 85/85 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2014 roku wynosiły kwotę 5 526,45 złotych brutto, przy uwzględnieniu stawek za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze w kwocie odpowiednio 90/90 złotych netto za roboczogodzinę tych prac i ceny części oryginalnych, a także konieczność naprawy maski silnika.

opinia biegłego sądowego B. S. –k. 102-118 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego B. S. – k. 150-152 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego B. S. – k. 173-174 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego B. S. – k. 184-185 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się również – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka B. B. w zakresie, w jakim wskazywał on na przebieg zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do R. B.. W tym zakresie Sąd uznał również za wiarygodne zeznania poszkodowanego. Sąd jednakże odmówił wiary zeznaniom świadka R. B., w zakresie w jakim wskazał, że wymienił maskę i zderzak na nowe oryginalne części, okoliczność ta nie znalazła bowiem potwierdzenia w żadnym dowodzie zgromadzonym w aktach sprawy, tym bardziej, że jak wskazywał pozwany – dokumentacja fotograficzna potwierdzała naprawę silnika, a nie jej wymianę. Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek zeznawał lakonicznie, nie pamiętał, gdzie dokonywał naprawy i dokładnej kwoty wydatkowanej na ten cel („parę tysięcy złotych”), nie przedłożył on również żadnych rachunków za nabyte części, czy dokonaną naprawę.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie ustalania wartości pojazdów, kosztów napraw, weryfikacji kosztorysów i rachunków dotyczących napraw pojazdów B. S.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Biegły sądowy na podstawie akt sprawy wyliczył celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2014 roku uznając, że zakres uszkodzeń pokrywy silnika (ujawniony na dokumentacji fotograficznej) daje podstawę do zakwalifikowania jej do naprawy.

W piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 04 września 2017 roku” (k. 139 akt) powód J. B. zakwestionował powyższą opinię biegłego sądowego w zakresie kwalifikacji uszkodzeń pokrywy silnika podnosząc, że biegły sądowy powinien wskazać, jakie metody naprawy należy zastosować, aby dokonać skutecznej restytucji pokrywy silnika w obszarze, do którego nie ma dostępu oraz wskazać, z jakiego materiału jest maska silnika i w zależności od rodzaju materiału dostosować metody naprawy. Ponadto powód wskazał, że z zeznań poszkodowanego R. B. wynika, że maska została wymieniona na nową.

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły sądowy wyjaśnił, że zakres uszkodzeń pokrywy silnika ujawniony na dokumentacji fotograficznej daje podstawę do zakwalifikowania jej do naprawy, zaś sama pokrywa silnika jest wykonana z materiału nieferrytycznego – aluminium. Elementy poszyc wykonane z aluminium i jego stopów również podlegają naprawom podobnie jak elementy stalowe, przy czym przy naprawach elementów wykonanych z aluminium należy używać odpowiednich narzędzi przeznaczonych do pracy z tym materiałem. W przypadku

naprawy uszkodzeń stwierdzonych na opisywanej pokrywie silnika do naprawy należy wykorzystać narzędzia do naprawy profili zamkniętych m. in. różnego rodzaju spotterów oraz odpowiednie narzędzia do wyciągania zagnieceń. Pracochłonność naprawy elementów wykonanych z aluminium jest większa niż naprawa tego samego uszkodzenia na elemencie stalowym. Z tego powodu w kalkulacji naprawy uwzględniono większy nakład pracy szacowany na dwie roboczogodziny.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 30 listopada 2017 roku” (k. 164 akt) powód J. B. domagał się zobowiązania biegłego sądowego do wykonania wyliczenia zasadnych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu z uwzględnieniem wymiany pokrywy silnika oraz o wyliczenie utraty wartości przedmiotowego elementu.

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły sądowy wyjaśnił, że zgodnie z treścią Instrukcji Określania Rynkowego Ubytku Wartości Pojazdów numer (...) z dnia 12 lutego 2009 roku zatwierdzoną w dniu 12 lutego 2009 roku uchwałą Zarządu Głównego do stosowania w Stowarzyszeniu Rzeczników Samochodowych (...)i w Komputerowym Systemie (...) (pkt 2.7) dotyczącej pojazdów osobowych – rynkowy ubytek wartości szacuje się dla pojazdów utrzymywanych w dobrym stanie technicznym o okresie eksploatacji do sześciu lat. Tymczasem w przedmiotowej sprawie uszkodzeniu uległ pojazd z roku 2000, a więc w dacie szkody okres eksploatacji tego pojazdu wynosił 14 lat.

Ponadto biegły sądowy wskazał, że naprawa pokrywy silnika nie przywróci jej do stanu sprzed szkody pod każdym względem z powodu możliwości wystąpienia koniczności użycia materiałów wypełniających w procesie jej naprawy. Naprawa pokrywy wiąże się z koniecznością nałożenia kolejnej warstwy lakierniczej w procesie jej renowacji. Inne właściwości posiadać będzie również warstwa antykorozyjna na naprawianym fragmencie pokrywy. Pozostałe parametry naprawianej części, tj. kształt, wielkość oraz estetyka pozostaną takie jak sprzed szkody. Taka naprawa jest zgodna z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu. W przypadku wymiany elementu na nowy również nie zostaną przywrócone wszystkie parametry elementu zamontowanego fabrycznie przez producenta w pojeździe, np. powłoka lakiernicza, jak również zabezpieczenie antykorozyjne całej pokrywy silnika wykonane będzie poza fabryką producenta pojazdu.

Mając na względzie powyższe, w ocenie Sądu brak było podstaw do zdezawuowania wartości i mocy dowodowej przedmiotowej opinii biegłego sądowego, w szczególności odnośnie wniosku biegłego sądowego, że zakres uszkodzeń pokrywy silnika (ujawniony na dokumentacji fotograficznej) daje podstawę do zakwalifikowania jej do naprawy, toteż Sąd oparł się na przedmiotowym środku dowodowym dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie. Zdaniem Sądu zarzuty podnoszone przez powoda stanowiły jedynie polemikę z niekorzystnymi dla powoda wnioskami biegłego sądowego w zakresie dotyczącym naprawy pokrywy silnika, a nie tak jak domagał się powód – jej wymiany. Sąd zważył przy tym, że zeznania świadka R. B. w zakresie, w jakim wskazywał on na dokonanie wymiany maski silnika na nową, Sąd uznał za niewiarygodne, nie znalazły one potwierdzenia w żadnym innym zgromadzonym w sprawie dowodzie. W ocenie Sądu za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego pozostaje, ażeby mając na uwadze zakres uszkodzeń pokrywy silnika, dokonywać jej wymiany na część nową i oryginalną, w sytuacji gdy pojazd jest pojazdem starym (14 lat) i z racji wykorzystywania w działalności gospodarczej (taksówka) mocno wyeksploatowanym. Co więcej mimo tego, że okoliczność wymiany pokrywy silnika była sporna w sprawie – pozwany w piśmie z datą w nagłówku „dnia 21 maja 2018 roku” (k.193 akt) jej zaprzeczał podnosząc, że dokumentacja fotograficzna znajdująca się w aktach szkody potwierdza naprawę maski silnika, a nie jej wymianę (k. 193v akt), zaś powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika zaniechał inicjatywy w dowodzeniu tej okoliczności, a w szczególności nie złożył wniosku o dokonanie oględzin przedmiotowego pojazdu ani nie przedłożył np. faktur, czy rachunków dokumentujących nabycie przez poszkodowanego tej części. W tej sytuacji zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, to na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia, że w istocie maska silnika została wymieniona, czemu jednakże powód nie sprostał. Nadto, zważyć należy, że w sytuacji, gdy jak wynikało z opinii biegłego sądowego ani wymiana pokrywy silnika, ani jej naprawa i tak nie doprowadziłyby stanu pojazdu do stanu sprzed szkody pod każdym względem, a jednocześnie naprawa uszkodzenia pokrywy silnika w zakresie i charakterze udokumentowanym w szkodzie była możliwa i przeprowadzona zgodnie z technologią producenta pojazdu nie powodowała zmniejszenia wartości pojazdu,

jak również jego właściwości handlowych, to w takich okolicznościach uwzględniając wiek pojazdu, zdaniem Sądu brak było podstaw do uwzględnienia w kosztach naprawy kosztów wymiany maski silnika.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód J. B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 9 152,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), do jakiej doszło w dniu 12 kwietnia 2014 roku na skutek kolizji drogowej z winy sprawcy posiadającego zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu wskazywał, że wypłacił już poszkodowanemu należne odszkodowanie z tytułu uszkodzenia przedmiotowego pojazdu i zakwestionował, ażeby w wyniku podjętego przez sprawcę manewru cofania mogło dojść do uszkodzenia pokrywy silnika w stopniu uzasadniającym wymianę tego elementu. Pozwany zakwestionował również przyjętą przez powoda stawkę za godzinę pracy serwisu naprawczego i podniósł, że jest ona zdecydowanie zawyżona i nie odpowiada średnim stawkom występującym na rynku lokalnym dla poszkodowanego w miesiącu naprawienia szkody.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 12 kwietnia 2014 roku. Nie była również kwestionowana legitymacja procesowa powoda. Sporna natomiast pozostawała kwestia wysokości kosztów naprawy, a w szczególności, czy uszkodzenie pokrywy silnika kwalifikowało ten element do naprawy, czy wymiany oraz stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Mając na uwadze określony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miała zatem treść art. 361 § 2 k.c., ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa poszkodowanemu przysługuje prawo zastosowania przy naprawie części nowych i oryginalnych. Użycie nowych części do naprawy uszkodzonego w wyniku kolizji samochodu nie prowadzi do zwiększenia jego wartości, chyba że chodzi o wymianę takich uszkodzeń, które istniały przed wypadkiem albo ulepszeń w stosunku do stanu przed kolizją (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 05 listopada 1980 roku, sygn. akt III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186 oraz z dnia 20 października 1972 roku, sygn. akt II CR 425/72, OSNC 1973/6/111). Także w wyroku z dnia 20 listopada 1970 roku (sygn. akt II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111) stwierdzono, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione

w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy.

Ustalając wysokość kosztów robocizny, do jakich zwrotu zobowiązany jest pozwany ubezpieczyciel Sąd miał na uwadze, że odszkodowanie przysługujące z tytułu uszkodzenia pojazdu mechanicznego należne od ubezpieczyciela w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody powinno odpowiadać ekonomicznie uzasadnionym i celowym kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu odpowiadającym cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Warunkiem zatem uwzględnienia przy wyliczeniu należnego odszkodowania stawek w wysokości wynikającej z przedłożonej przez powoda kalkulacji naprawy, tj. w kwocie 90 złotych za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, było ustalenie, że odpowiadają one cenom stosowanym przez usługodawców na rynku lokalnym.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego stawki za prace blacharskie i lakiernicze obowiązujące na terenie G. w dacie likwidacji szkody na terenie T. i okolic wynosiły kwotę 65-160 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i kwotę 70-180 złotych netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

W tej sytuacji zatem w ocenie Sądu zasadne było ustalenie kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 12 kwietnia 2014 roku przy zastosowaniu stawek w kwocie przyjętej przez powoda (90 złotych netto), albowiem stawki te miały charakter stawek rynkowych. Sąd miał bowiem na uwadze, że jedynie trzy na osiemdziesiąt zakładów naprawczych poddanych badaniu stosowały stawki niższe niż w kwocie 85/85 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych (przyjęte przez pozwanego).

Odnosząc się do zakresu naprawy i spornej okoliczności dotyczącej naprawy lub wymiany pokrywy silnika, to wskazać należy, iż z opinii biegłego sądowego jednoznacznie wynika, że zakres uszkodzeń pokrywy silnika (ujawniony na dokumentacji fotograficznej) daje podstawę do zakwalifikowania jej do naprawy.

Jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, zeznania świadka R. B. w zakresie, w jakim wskazywał on na dokonanie wymiany maski silnika na nową, Sąd uznał za niewiarygodne, nie znalazły one bowiem potwierdzenia w żadnym innym zgromadzonym w sprawie dowodzie. Co więcej mimo tego, że okoliczność wymiany pokrywy silnika była sporna w sprawie – pozwany w piśmie z datą w nagłówku „dnia 21 maja 2018 roku” (k.193 akt) jej zaprzeczał podnosząc, że dokumentacja fotograficzna potwierdza naprawę silnika, a nie jej wymianę (k. 193v akt), powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika zaniechał inicjatywy w dowodzeniu tej okoliczności, a w szczególności nie złożył wniosku o dokonanie oględzin przedmiotowego pojazdu. W tej sytuacji zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, to na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia, że w istocie maska silnika została wymieniona i to jego obciążają negatywne konsekwencje nie wykazania tej okoliczności.

W ocenie Sądu za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego pozostaje także, ażeby mając na uwadze zakres uszkodzeń pokrywy silnika w niniejszej sprawie, dokonywać jej wymiany na część nową i oryginalną, w sytuacji gdy pojazd jest pojazdem starym (14 lat) i z racji wykorzystywania w działalności gospodarczej (taksówka) mocno wyeksploatowanym. Wreszcie zważyć należy, że w sytuacji, gdy jak wynikało z opinii biegłego sądowego ani wymiana pokrywy silnika, ani jej naprawa i tak nie doprowadziłyby stanu pojazdu do stanu sprzed szkody pod każdym względem, a jednocześnie naprawa uszkodzenia pokrywy silnika w zakresie i charakterze udokumentowanym w szkodzie była możliwa i przeprowadzona zgodnie z technologią producenta pojazdu nie powodowała zmniejszenia wartości pojazdu, jak również jego właściwości handlowych, to w takich okolicznościach uwzględniając wiek pojazdu i jego stan, zdaniem Sądu, brak było podstaw do uwzględnienia w wysokości odszkodowania kosztów wymiany pokrywy silnika na nową i oryginalną. Z uwagi bowiem na kompensacyjny charakter odszkodowania należy mieć na względzie okoliczność, iż naprawa pojazdu przez poszkodowanego (zarówno w zakresie użytych części zamiennych, jak i wykonanych prac naprawczych) nie może być źródłem wzbogacenia poszkodowanego, a tym bardziej warsztatu naprawczego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 czerwca 2003 roku, sygn. akt V CKN 308/01).

Uwzględniając powyższe rozważania, w ocenie Sądu, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2014 roku wynosiły kwotę 5 526,45 złotych brutto, przy uwzględnieniu stawek za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze w kwocie odpowiednio 90/90 złotych netto za roboczegodzinę tych prac i ceny części oryginalnych, a także konieczność naprawy maski silnika, a nie jej wymiany.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za uszkodzenie powyższego pojazdu w łącznej kwocie 2 827,88 złotych, a zatem jest on zobowiązany do zapłaty pozostałej części odszkodowania w kwocie 2 698,57 złotych, wobec czego żądanie pozwu w tym zakresie było zasadne.

Wobec powyższego, uznając żądanie pozwu za zasadne w części, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 2 698,57 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 29,48%, a pozwany w 70,52%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły 4 172,65 złotych (opłata od pozwu – 458 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 297,65 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 2 417 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 230,10 złotych (29,48% z kwoty 4 172,65 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 1 704,47 złotych (70,52% z kwoty 2 417 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 474,37 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 20 września 2018 roku